၂၀၀၉ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ကဗျာပေါင်းချုပ် ဒုတိယဆုရ
'ဝ' တစ်လုံးနှင့် အပြုံးတစ်ရာ
ကဗျာများ

ရေးသူ - မောင်ဟန်တင့်(ပင်လယ်ဘူး)

အဖ ဦးအေးမောင်၊ အမိ ဒေါ်သိန်းငွေးတို့မှ မွေးဖွားသည်။

မိုးဟန်(ပင်လည်ဘူး) ကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သည့် "ပင်လည်ဘူးမြို့ မနက်ဈေး" ကဗျာဖြင့် စာပေနယ်သို့ စတင် ရောက်ရှိသည်။ ငွေတာရီ၊ မြဝတီ၊ သွေးသောက်၊ ရှုမဝ၊ စစ်ပြန်၊ စာပေလုပ်သား၊ သပြေ၊ နဝဒေး၊ မြားနတ်မောင်၊ သင့်ဘဝ၊ တေဇ၊ တို့ကျောင်းသား၊ လူငယ်၊ လုပ်သား၊ တောင်သူလယ်သမား စသည့် မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်တို့တွင် ကဗျာများ ရေးသားခဲ့သည်။

"အလုမှန်ကူကွက်များ" ကဗျာနှင့် "သည်မီးအိမ်" ကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို ဒေသကောလိပ် သင်ရိုးကဗျာများ၌ ပြဌာန်းခံခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၀ ခုနှစ်အတွက် စာပေဗိမာန်စာမူဆု (ကဗျာပေါင်းချုပ်) ပထမဆုကို "အိပ်မက်တစ်ရာ ကဗျာများ" ဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။

အောင်သန့် (ပင်လည်ဘူး) ကလောင်အမည်ခွဲဖြင့်လည်း ကဗျာများ ရေးသားခဲ့သည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးလျက်ရှိပြီး ဝါသနာအရ စာသင်ကြားခြင်း၊ ကဗျာရေးသားခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

အမည်ရင်း ဦးဟန်တင့် ဖြစ်သည်။

နေရပ်လိပ်စာ - ဈေးလမ်း၊ မြို့မရပ်၊ ပင်လည်ဘူးမြို့၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

မောင်ဟန်တင့် (ပင်လည်ဘူး) ■ "ဝ" တစ်လုံးနှင့် အပြုံးတစ်ရာ ကဗျာများ

စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ

မောင်ဟန်တင့်

၊ပင်လည်ဘူး၊

'ဝ' တစ်လုံး နှင့် အပြုံးတစ်ရာ ကဗျာများ

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ကဗျာပေါင်းချုပ် ဒုတိယဆုရ

0wpfv ;EGSm t ly;Hvpf&m

ကဗျာများ

မောင်ဟန်တင့် (ပင်လည်ဘူး)

တည်းဖြတ်စီစဉ်သူ - ဒေါ်တင်မွှေး (မွှေးငယ်ငယ်)
စာတည်း

အဖုံးပန်းချီ - **Mg Thwin**

စာပေဗိမာန်ထုတ် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

တန်ဖိုး (၆၀၀) ကျပ်

ပုံနှိပ်ရေးနှင့်စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း
စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ်က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၄၉၂ ဖြင့် ပုံနှိပ်၍
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၉၁၁ ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

* ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး .... ဒို့အရေး
* တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး .... ဒို့အရေး
* အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး .... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
* အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
* ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
* နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
* အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
* တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မာတိကာ

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၁။	မကွယ်သောနေ မကြွေသောလ	၁
၂။	တေးသီငှက် (၁)	၃
၃။	အိပ်မက်လမ်းသို့ ကမ်းလင့်လျက်	၅
၄။	ဝလုံးလုလု ထာဝရ	၇
၅။	လေးပွင့်သော်မော် စာဆိုတော်	၉
၆။	ရာဇဝင်ထဲက သူ့ရဲကောင်း	၁၂
၇။	အာဂအဘွား	၁၄
၈။	ကန်တော့ပန်း အလွမ်းသံစဉ်	၁၆
၉။	လွမ်းစရာ့ ဝလုံးကလေး	၁၉
၁၀။	မနော‌ဖြူဖြူ တောအလှူ	၂၁
၁၁။	တည်ဆောက်သူတို့မာန်	၂၄
၁၂။	ရွှေစက္ကန့်ရဲ့ တပ်လှန့်သံ	၂၅
၁၃။	တိုက်ပွဲခေါ်သံ	၂၆
၁၄။	တေးသီငှက် (၂)	၂၈
၁၅။	ရွှေအင်းဝ၏ ကဗျာ့စာဆို	၃၀
၁၆။	မြစ်တစ်စင်းရဲ့ ချစ်ခြင်းကဗျာ	၃၃
၁၇။	သုညဗေဒ	၃၅

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၁၈။	ရွှေလီကမ်းက ရှမ်းဈေးနေ့	၃၆
၁၉။	လောကကို ထုဆစ်ခြင်း	၃၈
၂၀။	ဝတစ်လုံးနှင့် အပြုံးတစ်ရာ	၄၀
၂၁။	တေးသီငှက် (၃)	၄၂
၂၂။	ရွှေခရီး	၄၄
၂၃။	သံစဉ်မဲ့ ကောက်ကြောင်း	၄၅
၂၄။	လာခဲ့ညယ် ပင်လည်ဘူး	၄၇
၂၅။	ခြောက်လှန့်နေသော စက္ကန့်များ	၅၀
၂၆။	လွမ်းသူ့ရွာပြန်	၅၂
၂၇။	စားကျက်	၅၄
၂၈။	အလွမ်းတစ်ရာ ပန်းကဗျာ	၅၆
၂၉။	ပုဏ္ဏာ	၅၇
၃၀။	ပွဲတွေ့	၅၉
၃၁။	အတ္တပြေးလမ်း	၆၀
၃၂။	တောင်ပေါ်ကျောင်းက ခေါင်းလောင်းသံ	၆၁
၃၃။	စေတနာ	၆၄
၃၄။	ကြိုးကလေးတစ်မျှင်	၆၅
၃၅။	ကြမ္မာ	၆၇
၃၆။	အရိပ်မည်း	၆၈
၃၇။	အတွင်းကြေ	၆၉
၃၈။	တေးသီငှက် (၄)	၇၁
၃၉။	အပြုံးနှစ်ပွင့် ပြိုင်တူဆင့်	၇၄
၄၀။	မြစ်တစ်စင်းနှင့် လမင်းငယ်	၇၅
၄၁။	ကမ်းမဲ့အတ္တ	၇၇

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၄၂။	ငှက်မိုက်	၇၈
၄၃။	အတ္တလိပ်ပြာ	၇၉
၄၄။	လေးဆယ်	၈၀
၄၅။	မုသားတစ္ဆေ	၈၂
၄၆။	ရန်သူမူးယစ် ချေမှုန်းပစ်	၈၃
၄၇။	အကြွင်းမဲ့အား	၈၅
၄၈။	ခရီးဖော်	၈၆
၄၉။	ပထမတံခါးခေါက်သံ	၈၈
၅၀။	အမေ	၈၉
၅၁။	လွမ်းရိပ်ဆည်းဆာ	၉၂
၅၂။	မပြိုင်နိုင်သော မျဉ်းနှစ်ကြောင်း	၉၄
၅၃။	သံစဉ်မဲ့ ကကြိုး	၉၆
၅၄။	တေးသီငှက် (၅)	၉၇
၅၅။	အရိုင်းခေါ်သံ	၉၉
၅၆။	ကျေးလက်ရင်ခွင်	၁၀၂
၅၇။	မျဉ်းဖြောင့်တစ်ကြောင်း	၁၀၄
၅၈။	ကဗျာလာသောလမ်း	၁၀၅
၅၉။	ထောင်ထောင် ထောင်ထောင် ပစ်တိုင်းထောင်	၁၀၇
၆၀။	နွေလိပ်ပြာ	၁၀၉
၆၁။	ဆုတောင်း	၁၁၁
၆၂။	ရုပ်သေးပွဲ	၁၁၂
၆၃။	လှေတစ်စီးနှင့် ခရီးသည်	၁၁၃
၆၄။	မြင်းနှစ်ကောင်နှင့် လူတစ်ယောက်	၁၁၄
၆၅။	နားခိုရာ	၁၁၅

ruGf;aomaera/uaomv

လင်းလက်ရောင်ဝါ၊ နေပမာဟု
ကြည်သာရွှင်ပျ တင်စားကြ၏
ဖခင်သည်သာ၊ အားကိုးရာ။

ရွှန်းမြကြည်သာ၊ လပမာဟု
ရင်မှာချစ်ခင်၊ ပုံနှိုင်းယှဉ်ကြ
မိခင်သည်သာ၊ မြတ်နိုးရာ။

သတိတရ၊ မိနှင့်ဖတို့
ကာလခုခါ၊ မရှိပါပြီ
မှန်ပေသည်လည်း
ကြည်စင်ထွန်းပ၊ နေနှင့်လနှယ်
ငါ့ရင်လွှာတွင်း၊ ရွှန်းဖြာလင်းသည်

နေမင်းအဖေ၊ အိုအဖေ
မကြွေမကျ၊ ထာဝရ . . .
လမင်းအမေ၊ အို အမေ
မကြွေမခ၊ ထာဝရ . . .။ ။

(ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးသို့)

❖ ❖ ❖ ❖

aw;oDSf(1)

တေးသံလေးချိုချို။
ညံ့စာစာ သံသာအေး
နွေးမြလိုက်ဖို။
သည်နားက လိုလို
ဟိုဆီကလေလား။
ရမ်းရော်ရော် လွမ်းမျှော်တမ်း
မှန်းရခက်သား။

တေးသံလေးလွင်လွင်
အကြင်နာ ရင်မှာဝိုင်း
လှိုင်းခတ်ပဲ့တင်။
ဘယ်အကိုင်း ဘယ်သစ်ပင်
ခိုနားဝင် မြင်မတွေ့။
သူ့ခြေရာ သူ့အရိပ်
သိုသိပ်ပါပေ့။

◆ တေးသံလေးသာသာ။
ကိုယ့်ဝန်းကျင် ကိုယ့်အနား
ကြားရပြန်ပါ။
ထွက်မပြေးပါနဲ့
'ငှက်ကလေး အလင်္ကာ'
ဆိုပါတဲ့ သီချင်း။
ကိုယ့်ရင်ခွင် ခိုဝင်မွေ့လေတော့
ချမ်းမြေ့ဘိခြင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tydufvrf;olUrf;vifvuf

◆ တစ်ရက်မပျက်၊ တချက်ချက်နဲ့
စက္ကန့်တံလေး၊ မှန်မှန်ပြေးရင်း
မေးငိုက်နေချင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို
တွင်တွင်နှိုးပုတ်၊ တလှုပ်လှုပ်။

◆ ရှင်သန်ခြင်းငှက်၊ ပြတင်းထက်မှာ
တစ်ရက်မခြား၊ ဝဲပျံနားရင်း
ငါ့အားစိန်ခေါ်၊ တိုက်ပွဲပျော်ဟု
အော်မြည်နှိုးခေါက်၊ တဒေါက်ဒေါက်။

◆ လေပြည်ကလေး၊ ပွတ်သပ်ပြေးရင်း
ဆိုတေးပေါ့ပါး၊ ငါ့အနားမှာ
ညည်းတွားမနေ၊ နိုးထလေဟု
ပြေပြေပျော့ပျော့၊ တောင်းပန်ချော့။

♦ သည်သို့ဖြင့်သာ၊ ကျွန်ုပ်ငါလည်း
စိတ်မှာမညှိုး၊ လိပ်ပြာနိုးရင်း
ပျိုးခဲ့အားမာန်၊ နိုးထပြန်သည်
နက်ဖြန်အိပ်မက်၊ မျှော်လင့်လျက်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

0vk;/ SSx m0&

♦ အဖေတို့ငယ်ငယ်
လွယ်အိတ်လွယ် ကျောင်းသွားစ။
ကျောက်တံနဲ့ ကျောက်သင်ပုန်း
သုံးခဲ့ပါရ။

♦ သင်ပုန်းလေး မွဲပြာပြာ။
ကျောက်တံကို အသာသွေး
ရေးလိုက်တဲ့ခါ။
ဝလုံးလေး ချစ်စရာ
ရွှံ့တစ်ခါ စောင်းတစ်ချက်။
ထပ်ခါခါ ဆရာခိုင်းတော့
ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်။

♦ သမီးတို့ငယ်ငယ်
ကျောင်းနေရွယ် စာသင်စ။
ခဲတံနဲ့ စာအုပ်တွဲ
ပြောင်းလဲပြန်ရ။

ဖြူလွလွ စာမျက်နှာ။
ခဲတံကို အသာစိုက်
ရေးလိုက်တဲ့ခါ။
ဝလုံးလေး ချစ်စရာ
ဝတစ်ခါ ပိန်တစ်ချက်။
ထပ်ခါခါ ဆရာခိုင်းတော့
ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်။

နှစ်တွေသာ ဘယ်လိုပြောင်း
မဟောင်းပဲ သစ်လွင်စွာ။
မြေးတို့တွေ စာသင်ကျောင်း
ခေါင်းလောင်းသံသာ။
ဝလုံးလေး ချစ်စရာ
ပစ်မခွာ ရေးနေလျက်။
ထပ်ခါခါ ဆရာခိုင်းတော့
ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

av;yGJo mfarmfpm qdkwmf

ပေလည်းလေးပင်၊ ရှင်လည်းလေးပါး
ထင်ရှားအကျော်၊ စာဆိုတော်ဟု
မျှော်ခေါ် ပိုင်းဆစ်၊ သမိုင်းလှစ်တိုင်း
ရှုန်းသစ်ပွင့်လှိုင်၊ လေးပွင့်ဆိုင်သည်
နိုင်ငံအင်းဝ၊ ထင်ကရ။

‘သစ်ရွက်ရော်ရီ၊ ဣန္ဒနီဝယ်
သိင်္ဂီတစ်ဝက်၊ ဘက်၍ဆေးစုံ
ခြယ်သောပုံသို့ . . .’
ရဂုံမြိုင်တွင်း၊ သည်ရှုခင်းလျှင်
ရင်တွင်းတမ်းတ၊ လိုက်မောရခဲ့
အလှခြယ်စီ၊ စာပန်းချီဖြင့်
ကုံးသီဖွဲ့ဆင်၊ ပေထက်တင်သည်
‘ရှင်ဥတ္တမကျော်’၊ ဆရာတော်။

‘ပမာသွေးသီ၊ စာမရှိဟု
နောက်ချီပွပွ၊ မြီးဆံလှလျက်
တောမထိပ်ခေါင် . . .’ နိမိတ်ဆောင်ကာ
ထွန်းပြောင်သီလ၊ ဆောက်တည်ကြဟု
မြွက်ဟရေးသီ၊ ပါရမီတော်ခန်း
ပျိုးဆန်းဆန်းလျှင်
ရည်မှန်း၍သာ၊ အံ့ချီးပါရ
‘မဟာသီလဝံသ’၊ ထေရ်မည်စွ။

ကာဠုဒါယီ၊ ပင့်လျောက်ချီ၍
ရာသီတပေါင်း၊ ဂိမာန်နှောင်း၌
ပျောင်းပျော့ဆန္ဒ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓလျှင်
ဒေသစာရီ၊ မြန်းကြွချီပုံ
စာစီခြယ်သ၊ ပျို့အလှဖြင့်
ချီးပကော်ရော်၊ ခြိမ့်ခြိမ့်ကျော်ခဲ့
ရှင်တော်စာဆို၊ ‘ရှင်အုန်းညို’။

တစ်ပါးသောရှင်၊ ပေလေးပင်မှ
တစ်ပင်တစ်ဆူ၊ စာဆိုမူကား
ရှင်လူဆည်းကပ်၊ ကဝိမြတ်ဟု
ထက်ရပ်ကြေညာ၊ ‘ရှင်ခေမာ’။

ပေလည်းလေးပင်၊ ရှင်လည်းလေးပါး
ထင်ရှားထည်ဝါ၊ ထွန်းတောက်ပါခဲ့
မြန်မာစာပေ၊ အမြုတေဟု
ရွှေအဆင်းလှ၊ ဖြေခင်းပြတိုင်း
ရွှန်းမြလင်္ကာ၊ ပျို့ကဗျာတို့
ယှက်ဖြာပုံနှိုင်း၊ ရောင်စဉ်လှိုင်းနှယ်
ရှုတိုင်းတင့်တယ် သည်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

&mZ0ifxJu o&dkumif

အနော်ရထာ
မြန်မာတို့ သူရဲကောင်း။
ဗုဒ္ဓသာသနာနဲ့
သည်မြေမှာ ရောင်ဝါဝင်းအောင်
အလင်းကို သူညှိထွန်း
ညွှန်းခဲ့ဘိတောင်း။

အနော်ရထာ
မြန်မာတို့ သူရဲကောင်း။
ဆည်မြောင်း တာတမံနဲ့
စပါးဆန် ကောက်နှံဖြိုးအောင်
အားကြိုးမာန် တစ်ခဲနက်
ရွက်ခဲ့ဘိတောင်း။

အနော်ရထာ
မြန်မာတို့ သူရဲကောင်း။
ရဲစွမ်း အလံထူလို့
ပြည်သူတွေ ရိပ်မြုံအေးအောင်
ဘေးတန်တန် ရန်ခပ်သိမ်း
ငြိမ်းခဲ့ဘိတောင်း။

အနော်ရထာ
မြန်မာတို့ သူရဲကောင်း။
ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နိုင်ငံဟု
ပုဂံပြည် သည်မော်ကွန်းကို
ဖော်ညွှန်းကာ ကမ္ပည်းပျိုး
ထိုးခဲ့ပါကြောင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t m* t bm;

- တောင်ငွေးလေးထောက်၊ တဒေါက်ဒေါက်နှင့်
ဟိုလျှောက်သည်သွား၊ လမ်းသလားသည်
အဘွားအိုအို၊ ဒေါ်အေးပို။

- မောင်ပြား, မောင်ထွား၊ နေကောင်းလားတဲ့
အဘွားအေးပို၊ နှုတ်ဆက်ဆိုတုန်း။

- ဟဲ့ မိထွေးညို၊ ကလေးငိုတိုင်း
ဆိုလိုက် ဆဲလိုက်၊ ခေါင်းခေါက်လိုက်နဲ့
ငါရိုက်လိုက်မယ်၊ တောင်ငွေးရွယ်တုန်း။

- လှဌေး, လှထွေး၊ ကောင်မလေးတွေ
မြို့ဈေးကိုသွား၊ ပြန်ပလားဟဲ့။

- မောင်စော, မောင်ပေါ၊ ရွှေကျောင်းတောမှာ
ရွှေမျှောတိုက်ကြ၊ ရသလားဟဲ့။

- ဖိုးစာ, ဖိုးဝါ၊ မိနက်ပြာတို့
ဝမ်းစာစပါး၊ လုံကြလားဟဲ့။

- တဟဲ့ဟဲ့နှင့်
ရွာရဲ့အရေး၊ သူ့အရေးပင်
တောင်ငွေးထောက်လျက်၊ လမ်းလျှောက်ထွက်မြဲ
အသက်ရှစ်ဆယ်၊ ဘွားအရွယ်မှာ
ဟိုလည်သည်သွား၊ ပူပန်ငြား၍
သားမြေးတို့က၊ တားမြစ်ကြလည်း
အာဂ ဘွားအို၊ ဒေါ်အေးပို
လမ်းကိုထွက်မြဲ၊ ကျန်းမာဆဲ။ ။

(အမေ ဒေါ်အေးတင်သို့)

❖ ❖ ❖ ❖

uefawmhef t vGfopfhwf

မြန်မာမှန်ရင် ကဗျာဆန်လို့
မြန်မာစစ်ရင် ကဗျာချစ်ရမတဲ့
နှစ်သက်ဖွယ် ဆရာ့စကား
ကြားယောင်ဆဲပါ ဆရာ။

'မြန်မာပြည်သည် တို့ပြည် . . .
မြန်မာစာသည် တို့စာ . . .
မြန်မာစကားသည် တို့စကား . . .'
ဘိုးဘွားတို့ ကြွေးကြော်သံ
ဇာတိမာန် ဟုန်းဟုန်းထ
ကမ္ဘာသိအမှန် ကြုံးဝါးပြခဲ့ကြသတဲ့
ဆရာ့ဥာန် ဆရာ့ဟိတ်
ဆရာ့အသံ ဆရာ့နိမိတ်တွေကြောင့်
အတိတ်သမိုင်း ဈာန်ဝင်

အရိပ်လှိုင်း သံစဉ်နဲ့
အမှန်မြင် ဘဝင်ကျခဲ့ရ
သင်ပြခဲ့ ဆရာ့ကျေးဇူး
ဦးညွှတ်လျက်ပါ။

'အရိုးကို အရွက်မဖုံး
အမျိုးကို မပျက်သုဉ်းစေကြနဲ့'
ဆိုဆုံးမ ဆရာ့စကား
ဟိုတုန်းက ခဏခဏကြားခဲ့ရ
'အလှတရား အလင်္ကာ'
ရင်မှာတဲ့ ထာဝရ။

အမိအဖပမာ
သတိရ အခါခါပ
'ငါမြန်မာ' မျိုးဇာတိရယ်နဲ့
ကဗျာဝါသနာ ကြိုးပမာငြိခဲ့ပေါ့
ရှိဖူးခဲ့ ဆရာ့ကျေးဇူး

တပည့်တစ်ဦး ကျွန်တော်
ညွှတ်နူးစွာ ပူဇော်လို့
ရမ်းရော်ကာ မှန်းမျှော်တမ်းပါရဲ့
(ဆရာရယ်)
လွမ်းဂါရဝ။ ။

(မြန်မာစာနှင့်ကဗျာကို ချစ်အောင်သင်ပေးခဲ့ပါသော ဆရာများသို့)

❖ ❖ ❖ ❖

vGp&mOvkHav;

- ဝ, ဝကလေး၊ ဝိုင်းဝိုင်းရေးဟု
နှုတ်တေးသံသာ၊ ညီတညာဖြင့်
ဆိုလာခဲ့ရ၊ ရေးခဲ့ရ။

- ရေးလိုက်ဖျက်လိုက်၊ ပြင်ရေးလိုက်နှင့်
ရွှဲ့လိုက်စောင်းလိုက်၊ ပိန်ဖောင်းလိုက်နှင့်
ပြုံးလိုက်မဲ့လိုက်၊ ရယ်မောလိုက်နှင့်
နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျ၊ ထိုစဉ်က။

- ရေးလိုက်တိုင်းသာ၊ ရေးပြီးခါတိုင်း
ဆရာထံပြ၊ ရွှင်ပြုံးရ၏
ဝလုံးအမှန်၊ မြင်ရပြန်သော်
အိမ်ပြန်မြူးကြွ၊ ပျော်ခဲ့ရ။

ဝလုံးပမာ၊ ဝိုင်းစက်လာအောင်
ဝန်းကာဝိုက်ကာ၊ သင်ပေးပါခဲ့
ငါတို့ဘဝ၊ ဝိုင်းဝိုင်းလှအောင်
ဆရာ့ခမျာ၊ ပင်ပန်းရှာခဲ့
သည့်ခါယနေ့၊ ပြန်အောက်မေ့မှ
ဆရာ့ဘဝ၊ ဝန်းဝိုင်းလှလျက်
ဝဖြိုးသာယာ၊ ပြုံးပျော်စွာ
နေရှာခဲ့ရပါသလော။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

raemjzLjzL awm t vS

တုတ်ဖြုန်း တုတ်ဖြုန်း ပလုတ်ဖြုန်း
အုံးတခြိမ့်ခြိမ့် သောသည့်စွာ
ဖြုန်းတသိမ့်သိမ့် ဖြောသံသာ။

ရွာအလယ်လမ်း ဖြာသွယ်တန်း
လှမ်းတရွေ့ရွေ့ အတူတွဲယှဉ်
ချမ်းတမြေ့မြေ့ အလှူပွဲသဘင်။

ကဗျာအပြုံး၊ တစ်ရွာလုံး
သီကုံးဆင်သ ညီမူရာ
ကြည်မဆုံးရွှင်ပျ သည်အလှူမှာ။

နှမခင်အနွဲ့ ရှက်သွေးဖြာ
လှချင်သတဲ့ လက်ကလေးကာသတော့။

- လူပျိုသိုး ကိုပြုံးမောင်
  အမူပိုတစ်မျိုး ပျိုမှန်းသယောင်နဲ့။

- အပျိုဟိုင်းမမ နေမညိုပေါင်
  နဂိုအတိုင်းလှပ ရွှေအိုရောင်လေ့။

- ဒိုးသံဆန်းနဲ့ အကအလှပြိုင်
  မိုးယံတစ်ဝှမ်း ကြွရွှမြိုင်သပ။

- သင်္ကန်းရွက်လို့ မော်ပြုံးသလေ
  ရွှင်လန်းတစ်သက် အပျော်ဆုံးအမေရှင့်။

- ကျိတ်ရွှယ်သမျှ ရင်အနုံးပြေ
  သပိတ်လွယ်ရ အရွှင်ဆုံးအဖေဗျ။

- မောင်ရှင်လောင်းတို့ ပီတိရွှင်ဖြာ
  အောင်သဘင်အကြောင်းမို့ သီရိမင်္ဂလာ။

- သာသနာ့အမွေခံ
  ဒါန အခြေမှန်မို့
  စည်ဝေညံ ပလုတ်ဖြုန်းရယ်နဲ့
  တစ်ရွာလုံး ရွှင်ပျော်ပျော်ပ
  အလှူတော် သည်လိုပွဲမှာ
  နွှဲကြတယ်လေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wnfaqmufbwkMef

♦ ကျောပုတ်ရင်သပ်၊ ချော့မြူလတ်လည်း
ကျေနပ်လိုက်လျော၊ ငါမပြော။

♦ ခြိမ်းချောက်နှိမ်ချိုး၊ ဖိနှိပ်ငြိုးလည်း
ငုံ့လျိုးမာန်ချ၊ ငါမခ။

♦ လှည့်ပတ်ဖျားယောင်း၊ နှုတ်ချိုပျောင်းလည်း
ခေါင်းညိတ်ကိုယ်ယို့၊ ငါမကျို့။

♦ ယုံကြည်ရဲရာ၊ ကိုယ့်ကမ္ဘာဝယ်
ခိုင်မာမြဲမြံ၊ သန္နိဋ္ဌာန်တည့်
ကိုယ့်ခံယူချက်၊ ဘယ်သူဖျက်ဦး
ပျက်စီးဘာ့ကြောင့် ခံမည်နည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

a&Tuéf&MwyfvefSifH

♦ တချက်ချက်ရယ်နဲ့
တစ်ရက်မပျက် မှန်မှန်။

ခရီးရှည် ခြေဆန့်
စက္ကန့် လက်တံ။

ကြားနေရ စိန်ခေါ်သံ
ကံ, ဉာဏ်နဲ့ ဝီရိယ။

ဘဝကို ရင်ဆိုင်နွှဲ
ရဲလိုက်ပါကြ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wkHyfGcoH

- **‘ယောက်ျားဘသား၊ ရှာမှရှား’** ဟု
အားမာန်ဟုန်းဟုန်း၊ စကားလုံးကို
ရိုက်ချုန်းနားမှာ၊ ကြားမိပါတိုင်း . . .။

- **‘ယောက်ျားတံခွန်၊ လူရည်ချွန်’** ဟု
သွန်ချခွန်အား၊ ထိုစကားကို
ကြားနာမိရ၊ ဖတ်ပါရတိုင်း . . .။

- **‘ယောက်ျားတို့ဘုန်း၊ မိုးသို့ချုန်း’** ဟု
ကြုံးဝါးသံဝါ၊ စကား, စာကို
မြင်ခါကြားခါ၊ ဖတ်မိပါတိုင်း . . .။

- **‘ငါဟေ့ ယောက်ျား’**
အားသစ်ခွန်သစ်၊ ဇွဲမာန်သစ်တို့
ဖျစ်ဖျစ်မြည်ညံ၊ စီးပွက်လှုံ့လျက်

ဘယ်ရန်ကိုထောက်၊ ကြောက်ရမလဲ
ခက်ခဲဘယ်လို၊ ဖြိုရမလဲ
ရဲရင့်ခြင်းမာန်၊ သန္နိဋ္ဌာန်ဖြင့်
ရှင်သန်စိတ်ဓာတ်၊ ကြံ့ကြံ့ရပ်သည်
မားမတ်ဦးခေါင်း မစောင်းတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aw;oDBf(2)

- ရင်ထဲမှာ ညံ့စာစာ
  အလင်္ကာ ငှက်ကလေး။
  သံသာသာ တေးချိုနှဲ့
  ဖွဲ့တတ်ပါသေး။

- ဟိုကူးလို့ သည်ပျံ
  ရင်နံ့ရံ သူကန်ကျောက်။
  နှုတ်သံသာ ရပ်မနား
  တံခါးသူခေါက်။

- သူ့တေးသံ နုအရွနဲ့
  သူ့အလှ သူငှဝေ။
  ကမ္ဘာမြေ ခြေချလို့
  နေပါရစေ … တဲ့။

ငှက်ကလေး သံသာရေ
ပျံပါလေ ပျံစေသော။
တောင်ပံကို ဘယ်ညာခတ်ပါလို့
ဘယ်အရပ် ဘယ်ဆီပျံစေတော့
အတန်တန် ကိုယ်မငြင်းပါဘု
မင်းရဲ့သဘော။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

a&Tif;0\uAmbmqkd

‘ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရ’
နာမထင်ကျော်၊ စာဆိုတော်ဟု
ရည်မျှော်မှန်းဆ၊ လွမ်းပါရတိုင်း
‘ဝဏ္ဏပဘာ၊ ကလျာဖူးစသစ်
ပျိုမျစ်မျစ်လျှင် ...’၊ ပုံရိပ်ထင်သည်
အရှင်စာသ၊ ဖွဲ့နိုင်စွ။

‘ပညာမုန်ယို၊ အရွယ်ပျိုက
မဆိုစလောက်၊ မာန်စောင်မြောက်၍
နတ်ငေါက်လွန်မိ၊ ဒေါသရှိလည်း
နောင်းပြို့တစ်ခါ၊ ရှိသေစွာလျှင် ...’
ရှင်မှာ လိုက်လိုက်၊ နှလုံးခိုက်ခဲ့
အမိုက်ခြေခွင်း၊ နေအလင်းနှယ်
ရှင်းလျက်ထင်ထင်၊ ဝင်းပြက်မြင်သည်

အရှင်သူတော်၊ မြတ်ဘုန်းမော်ဟု
ပူဇော်ဦးချ၊ ဖူးမိရ။

‘မိုးနှင့်သရက်၊ အိုးနှင့် ကြွက်သို့
သိခက်ခဲစွာ၊ ပညာတိမ်ညင်
ကြုံဆင်ခြင်၍ ...’
အရှင်ညွှန်ပြ၊ ဆိုဆုံးမသော်
လောကမာယာ၊ အဖြာဖြာတို့
ရင်မှာ ရှင်းပ၊ လင်းခဲ့ရ။

‘လွမ်းရက်ရှေ၍၊ မပြေဗျာပါ
လွမ်းခြင်းရာကို ...’
လင်္ကာနသိ၊ ရတုစီသော်
လွမ်းရည်ရွှယ်ရင့်၊ လွမ်းပင်ဆင့်လျက်
လွမ်းပွင့်ညိုညို၊ လွမ်းစိတ်ပိုသည့်
စာဆိုမြတ်ရှင်၊ အရှင့်သွင်ကို
ဘဝင်နွမ်းလျ၊ မြင်မိရ။

- 'အရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရ'
အင်းဝစာဆို မြတ်ဘုန်းမိုရ်ဟု
စိတ်လိုလက်ရ၊ ညွှန်းပါကြတိုင်း
မြန်မာ့စာပေ၊ အမြုတေ၏
ရွှေပုံမယွင်း၊ ဂုဏ်အဆင်းနှယ်
ဝင်းလက်ရှန်းထိန် နေဆဲတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

jrpfvpfoif;&Jaujcif;fuAm

- မူးမြစ်ရေ တသွင်သွင်
မြင်ပါရဲ့လေး။
နွေအခါ သောင်ထွန်းတော့
ကျွန်းတွေနဲ့ဖွေး။

- မူးမြစ်ရေ ဝါဝါ
နောက်လှပါသေး။
မိုးအခါ ဒေါမာန်ကြီးလို့
ဟည်းထတယ်လေး။

- မူးမြစ်ရေ ပြာပြာ
အေးပါစမေး။
ဆောင်းအခါ နှင်းမှုန်ဆမ်းတော့
ချမ်းမြတယ်လေး။

ဆောင်းမိုးနွေ ဘယ်မည်သည်း
စီးနေမြဲ ထီမထင်။
မူးမြစ်ငယ် ငြိမ့်ငြိမ့်ပြေး
တေးနွဲ့သံစဥ်။
သူ့ခရီး သူ့ဝန်းကျင်
ဆင်ပေရဲ့ အလှ။
ချစ်စဖွယ် ဖွဲ့သီကျူး
မူးရဲ့ဂီတ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

oknaA'

တစ်, နှစ်, သုံး, လေး
ဘာကို ရွေးမလဲ။

ငါး, ခြောက်, ခုနစ်
ဘာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။

ရှစ်မဟုတ်ကိုး
တစ်မျိုးမျိုးလေ။

ဘယ်ဂဏာန်းဖြစ်ဖြစ်
ရေးခြစ်စီချ၊ သူ့နောက်က
သုည သုည
သုညကဏာန်း၊ ဥုံဖွမန်းလျှင်
သိန်းသန်းကုဋေ၊ ကိန်းခန်းဝေ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

a&TVDrf;u &Sfap;aeY

- အလင်းငွေ့ငွေ့ အရုဏ်ပျို့
  နှင်းမှုန်ထဲက နယ်စပ်မြို့။
- မခို့တရို့ လူးလွန့်ကာ
  မူဆယ်မြို့လေး နိုးထလာ။
- ငါးရက်တစ်ခါ ပေါင်းဆုံတွေ့
  တောင်ပေါ်မြေက သည်ဈေးနေ့။
- တိုးကြဝှေ့ကြ ဆူဆူညံ
  ရောင်းကြဝယ်ကြ ခွန်းတုံ့ပြန်။
- ထော်လာဂျီသံ တဂျုန်းဂျုန်း
  လမ်းဖယ်ကြပါအုံး (ဦး)။
- အပြုံးဝေ၄ ညီနဲ့နောင်
  ကချင်, ရှမ်းနဲ့ ဝ, ပလောင်။
- သည်တောင်ပေါ်နေ သည်ရေသောက်
  ပအို့ဝ်, ဗမာ တစ်မိပေါက်။
- ငါးရက်တစ်ခေါက် အရောက်လာ
  ခြံထွက်သီးနှံ အစုံပါ။
- အာလူး, မုံလာ မျှစ်ချဉ်တောင်း
  လမ်းဘေးချလို့ အတူရောင်း။
- မုံညင်းပေါင်းနဲ့ မုံညင်းချဉ်
  ပဲပုပ်, ခေါပုတ် စုံအလင်။
- တစ်ပုံတစ်ပင် ရှားရှားပါး
  တောဝက်, ချေနဲ့ ယုန်, ဆတ်သား။
- အတူသွားလို့ အတူလာ
  တိုင်းရင်းသားတို့ ဓလေ့ရိုးရာ
- ချစ်သောကဗျာ သီကာမွေ့
  ချမ်းတမြေ့မြေ့ လွမ်းမမေ့
  ရွှေလီကမ်းက ရှမ်းဈေးနေ့။ ။

(မူဆယ်ဈေးနေ့သို့)

❖ ❖ ❖ ❖

avmuukkqpfcif

- အရှုံးကြောင့်သာ၊ လေးနက်လာသည်
ခိုင်မာတောင့်တင်း၊ အောင်နိုင်ခြင်း။

- အမုန်းကြောင့်ပင်၊ ညှိုးရိပ်စင်သည်
ရင်၌ရွှန်းသစ်၊ ထိုအချစ်။

- အမှောင်ကြောင့်သာ၊ ပြိုးပြက်လာသည်
ယှက်ဖြာဝိုးဝင်း၊ ထိုအလင်း။

- အရှုံးမရှိ၊ အနိုင်ချည့်သာ
သိခဲ့ပါသော် . . .။

- အမုန်းမရှိ၊ အချစ်ချည့်သာ
ဖြည့်ခဲ့ပါသော် . . .။

- အမှောင်မရှိ၊ အလင်းချည့်သာ
ကြည့်ခဲ့ပါသော် . . .။

- ဒွန်တွဲလွန်ဆွဲ
ဖြစ်မြဲနိယာမ၊ ဤလောက၏
ရသအလင်္ကာ၊ ဆင်တန်ဆာကို
ကဗျာဘယ်သို့ ဖွဲ့ပါအံ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

0 wpfv,[ERSf t|y|Hwpf&m

သမီးလေးငယ်ငယ်
ဝလုံးရယ် ရေးတတ်စ။
သူ့လက်ရာ အံ့မခန်း
အစွမ်းတွေပြ။

ဖေ့ကဗျာ စာအုပ်ထဲ
သူဆွဲလို့ အလှဆင်။
ပုလဲစီ ရွှဲသီကုံး
ဝလုံးတွေပင်။
ကြည်နူးရ အဖေ့ရင်
ထင်နေတဲ့ သမီးလက်ရေး။
ဝလုံးတွေ ဗရပွနဲ့
လှပါဘိသေး။

သူ့အမေ ဆရာမ
မြေဖြူစ တိုအထွာ။
သမီးငယ် ကောက်ကာရေး
ဖွေးဖွေးဖြူကာ။
ဝလုံးတဲ့ များစွာ
နေရာအနှံ့။
အိမ်နံရံ သူ့သင်ပုန်း
ဝလုံးတွေ ပျံ့။

ဘိုးဘိုးအောင် သူ့ဝလုံး
ပြုံးမပြုံး မသိပါ။
သမီးငယ် သူ့ဝလုံးတော့
အပြုံးတစ်ရာ။
အဖေ့မျက်နှာ
ကြည်သာလို့ မဆုံး။
အမေ့မျက်နှာ
ညီညာတဲ့ အပြုံး။
သမီးငယ် သူဆင်သ
လှတဲ့ဝလုံး။ ။

aw;oDSf(3)

- ဦးခေါင်းထက်မှာ၊ နားသက်လာလည်း
  သံသာကောက်နှံ၊ ကိုက်ချီပုံ့လျက်. . .။

- ပခုံးထက်မှာ၊ ခိုနားလာလည်း
  သံသာပွင့်လွှ၊ ကိုက်ချီမလျက်. . .။

- ရင်ခွင်ထက်မှာ၊ တိုးဝင်လာလည်း
  သံသာနို့ရည်၊ နှုတ်ငုံချီလျက်. . .။

- ခြေဖျားထက်မှာ၊ ခိုမွေ့လာလည်း
  သံသာသီးမြ၊ ထွေးအန်ချလျက်. . .။

- အို. . . ငှက်ကလေး
  သင်ပေးပါသော
  သံသာသီးမွေး၊ နို့ချိုအေးနှင့်

နုထွေးကောက်နှံ၊ ပွင့်ပန်းမန်ကြောင့်
ဌာန်နရီမြ၊ မှန်ပီသလျက်
အလှခုံမင်၊ ကျွန်ုပ်ရင်
သံစဉ်လှိုင်းငြိမ့် သိမ့်လေပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

a&T&D

စာထဲမှာ အလိမ္မာ
အချိန်ဟာ ရွှေစင်မြ။
စာအုပ် အဖော်မွန်နဲ့
ကုန်လွန်ကာ ရှေ့ကိုတိုးတော့
တန်ဖိုး အနန္တ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

opMrfaumufaumif;

သည်နေ့လက်ကျန်၊ မနက်ဖြန်ဟု
ဆက်ရန်အတွေး၊ လက်ခံမှေးရင်း
ငေးငိုင်ငုတ်တုတ်၊ တစ်မိုးချုပ်။

သည်နေ့မပြတ်၊ နက်ဖြန်ဖြတ်မည်
စိတ်ဓာတ်ကောက်ရိုး၊ အချိန်ခိုးရင်း
ချောင်ထိုးလေပန်း၊ တစ်နေခန်း။

ကျားကုတ်ကျားခဲ၊ လုပ်မမြဲချေ
ဖွဲလည်းမကူ၊ လူလည်းမထ
မ,မနတ်မင်း၊ ပျော့ညံ့ရင်းဖြင့်
ပျင်းရိချောက်ချက်၊ တစ်နေ့ဆက်။

တစ်နေကုန်သော၊ ရေစုန်မျောရင်း
လောကသံစဉ်၊ ဌာန်မဝင်သော်
အမြင်တိမ်းမှောက်၊ ကကြိုးပျောက်လျက်
နောက်မှာကျန်ရစ်၊ သူ့အဖြစ်
စိတ်ညစ်ဖွယ်လား၊ လွမ်းဖွယ်လား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

vmcb , fyifv , fbl

ကွေ့ကာကောက်ကာ ဟိုသည်ကူး
မူးချောင်းကလေး လွန့်လွန့်လူး။

မမြင်ဖူးတော့ မူးမြစ်ထင်
စကားဥပမာတင်။

တောကိုဝင်လို့ တောင်ကိုပတ်
ရေစီးငြိမ့်ငြိမ့် လှိုင်းသိမ့်ခတ်။

သူ့မွေးရပ်က တောင်ပေါ်မှာ
ကနန်းမြေက ရွှေကျောင်းရွာ*။

စီးလာဆင်းလာ သူ့ငယ်ပေါင်း
နမော်, တယော, တဂျိုင်းချောင်း။

နမ္မားချောင်းနဲ့ ပေါင်းဆုံရာ
ရွာငယ်ကလေး တည်ခဲ့ပါ။

နောင်အခါ သွင်တကယ်ထူး
မြို့ကလေး **‘ပင်လယ်ဘူး’**။

စိတ်ကြည်နူးဖွယ့် သည်ဝန်းကျင်
တောင်ရိပ်မှိုင်းလို့ တောရိပ်ဆင်။

စိမ်းညို့လွင်လွင် ရင်မှာအေး
တောပန်းရနံ့ ပျံ့ပျံ့မွှေး။

သည်မြို့ကလေး သွေးမကြောင်
မျိုးချစ်စိတ်နဲ့ သတ္တိပြောင်။

‘ဦးအောင်မြတ်’ သည်စော်ဘွား
ခေါင်းဆောင် ထင်အရှား။

နယ်ချဲ့သမား တွန်းတော်လှန်
ဒူးထောက် ညံ့မခံ။

ဇာတိမာန် ဖော်ဆောင်ညွှန်း
ပင်လယ်ဘူးရဲ့ သမိုင်းမော်ကွန်း။

နေခြည်ထွန်းလို့ အလင်းဖြာ
အလှဝေတဲ့ သည်နေရာ။

စကားသံသာ နှုတ်မှာစွဲ
‘ညယ်’သံလေးတွေ တဝဲဝဲ။

စားပြီးရင်လည်း စားနေချင်
‘မုံ့ညင်းပေါင်း’နဲ့ ‘ခေါစီကင်’။

‘ငါးကြီးချဉ်’နဲ့ ‘အုန်းပေါင်းသင်း’
‘ရောရာပေါင်း’နဲ့ ‘ခရုဟင်း’။

ခံတွင်းတွေ့လို့ မမေ့စရာ
လှမ်းခဲ့ လာခဲ့ပါ။

အဟုတ်ပါညယ် မညာဘူး
ကျွန်တော့်မြို့လေး ပင်လည်ဘူး။ ။

* မူးမြစ်စတင်ဖြစ်ဖျားခံရာ ကနန်းလူမျိုးတိုင်ရှာ

❖ ❖ ❖ ❖

ajcmufvESifhaompuémf;

- တစ်နှစ်
  စစ်ကြည့်ရင် ဆယ့်နှစ်လ။

- တစ်လ
  ချကြည့်ရင် သုံးဆယ်ရက်။

- တစ်ရက်
  တွက်ကြည့်ရင် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ။

- တစ်နာရီ
  စီကြည့်ရင် ခြောက်ဆယ်မိနစ်။

- တစ်မိနစ်
  လှစ်ကြည့်ရင် စက္ကန့်ခြောက်ဆယ်။

- ဘယ်မှာလဲ တစ်နှစ်
  ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်၊ တချက်ချက်နဲ့
  စက္ကန့်တံများ၊ တိုက်ဖြိုသွားပြီ
  မနားမရပ်၊ တရစပ်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

vGo k&Gyef

အဝေးကမြင်
ရွာအဝင် အုန်းပင်တန်း။
အုန်းလက်တံ ယှက်ဖြာနွဲ့
စိမ်းလဲ့လဲ့လန်း။

ရွာထိပ်က ကုန်းတော်ပေါ်
မျှော်လေသော် ရွှေရည်လူး။
စော်ဘွားရှင် စေတီဦး
ဖူးလို့ကြည်နူး။

ရွာ့တောင်ဘက် လယ်ကွင်းပြင်
မြင်ပါရ ပီတိ။
မြကောက်ပင် စိုစိုစိမ်း
ယိမ်းတအိအိ။

ရွာမြေကို ခွာသွေလှမ်းလို့
မြန်းထွက်ခဲ့ တစ်ရပ်ထံ။
အနေကြာ ရင်မှာနွမ်း
လွမ်းရက်တန်တန်။
သည်နေ့တော့ ရွာအပြန်
မြန်ပေရဲ့ ခြေလှမ်း။
ဇာတိမြေ ရင်ခွင်ငွေ့
နမ်းမွေ့မယ်မှန်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

pm;usuf

(၁)

ကွန်တစ်လက်နှင့်
တက်ခတ်လှော်ထိုး၊ ချောင်းရိုးမြစ်ကွေ့
တရွေ့ရွေ့ချဉ်း
လှေတစ်စင်းနှင့် ကိုတံငါ။

ကိုတံငါစိတ်၊ အာရုံရိပ်၌
ဖိတ်ဖိတ်လက်လက်၊ ခုန်ပွက်ရုန်းရင်း
သင်းပင်းဖွဲ့လှုပ်၊ ငါးတစ်အုပ်။

(၂)

ကလောင်တစ်ချောင်း
ဖယောင်းတိုင်တို၊ ညဥ့်အိုသန်းကောင်
အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုး၊ ကျောရိုးစိမ့်တက်
သက်မခါခါ၊ ကဗျာဆရာ။

ကဗျာဆရာ
လိပ်ပြာလွန့်လူး၊ သူ့စိတ်ကူး၌
မြူးလွင့်ညင်သာ၊ အလင်္ကာနှင့်
လှုပ်ခါဒုန်းစိုင်း၊ ကာရန်လှိုင်းနှင့်
ပန်းရိုင်းနှုတ်ငုံ၊ နိမိတ်ပုံတို့
အာရုံထွေပြား၊ နေမနားပြီ
တံခါးနှိုးခေါက်၊ တဒေါက်ဒေါက်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t vG;wpf&m yef;uAsm

အမိကိုမှန်း၊ ရော်ကာရမ်း
အလွမ်းရင်နှစ်၊ ကဗျာဖြစ်။

အဖကိုတမ်း၊ ရော်ရည်မှန်း
အလွမ်းကဗျာ၊ ဖူးပွင့်လာ။

ချစ်သူကိုတမ်း၊ မျှော်ကာမှန်း
အလွမ်းရင့်ရင့်၊ ကဗျာပွင့်။

ဘာကိုလွမ်းလွမ်း၊ ထိုအလွမ်း
လွမ်းလိုက်တိုင်းသာ၊ ကိုယ့်ရင်မှာ
ကဗျာတစ်ပွင့်၊ ပန်တင့်
ပွင့်သစ်မွှေးမြ၊ ဖွေးဖွေးလှ
အလှပန်းတော ဖြစ်ရော့မည်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ybkH;

တုန်လှုပ်စဖွယ်
မြို့လယ်လမ်းမ၊ ထင်ကရမှာ
ဝုန်းထပေါက်ကွဲ၊ ဗုံးဖောက်ခွဲသတဲ့။

ထိတ်လန့်စရာ
သွားလာမပြတ်၊ လမ်းဆုံရပ်မှာ
ကျိုးပြတ်ကြေမွ၊ ဗုံးမှန်ကြသတဲ့။

သွေးပျက်ခမန်း
ဈေးတန်းရောင်းဝယ်၊ လူအုပ်လယ်မှာ
ကျယ်လောင်မြည်အုံး၊ ဗုံးကြီးကွဲသတဲ့။

ချောက်ချားဖွယ်ရာ
ဟိုမှာလည်းဗုံး၊ သည်မှာဗုံးနှင့်
တုံးလုံးပက်လက်၊ သွေးပွက်ယိုစီး
ငိုညည်းရှိုက်သံ၊ မျောလွင့်ပျံ့သတဲ့။

ကြောက်ခမန်းလိလိ
မြို့၏ချက်အချာ၊ နေရာတကာ
မီးခိုးပြာငွေ့၊ တငွေ့ငွေ့တက်
နေ့ခင်းကြောင်တောင်၊ မိုးလုံးမှောင်သတဲ့။

တီဗီထက်မှ၊ ထုတ်လွှင့်ပြသည့်
ကမ္ဘာ့သတင်း၊ ကြည့်နေရင်းက
မြင်ကွင်းမချို၊ ရင်ကိုဖိမိ
'ဇာတိ,ဇရာ၊ ဗျာဓိ,မရဏ'
ကြုံကြ ဆုံကြ၊ မှန်ပေစွလည်း
ရနိုင်ခဲ့မျှ၊ လူ့ဘဝ၏
ရသအနက်၊ ဘယ်အချက်ကြောင့်
ခါးသက်နေကြပါသနည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

yeSwG

မာနဆိုတဲ့ ဆံတစ်မျှင်နဲ့
'cl'ဘဝ အလံတင်။

ခက်ထယ်ထယ် ပြက်ရယ်စကားတွေနဲ့
အားရခံ့မင်။

ကိုယ့်အတ္တ အမှန်ထင်
ဉာဏ်အမြင် မှောက်မှား။

ဟိုတစ်နေ့ဆီက
'ကိုယ်တွေ့' တစ်ခါကြုံမှ
ပမာပုံ ယုံမမေ့နိုင်ဘု
တွေ့ခဲ့တရား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t wai;y; vrf

- ငါလျှောက်မည့်လမ်း၊ ငါပြဋ္ဌာန်းသို့
  သူ့လမ်းခရီး၊ သူဖန်တီး၏။

- ငါခင်းမည့်ဇာတ်၊ ငါဆုံးဖြတ်သို့
  သူ့ဇာတ်သူပိုင်၊ သူခေါင်းကိုင်၏။

- ငါဆိုမည့်တေး၊ ငါပင်ရွေးသို့
  သူ့တေးသံစဉ်၊ သူနားဆင်၏။

- ငါနှင့်မတူ၊ သူကသူပင်
  တစ်လူတစ်မင်း၊ မတူလျဉ်းမို့
  မျဉ်းပြိုင်ပမာ ပါတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

awmifay:aumifu acjif;avmif;oH

- အဆင်းလည်းခက်
  အတက်လည်းကြမ်း
  လမ်းပန်းခေါင်ခေါင်
  ဟိုးနာဂတောင်ပေါ် တစ်နေရာဆီ
  'ဆရာ'ဆိုတဲ့ နာမဒြပ်ကို
  အာဂအမြတ်လို ရင်မှာထွေးပြီး
  အပြေးလေး မကြောက်တမ်း
  အရောက်လှမ်းရှာတဲ့ သူငယ်ချင်းရယ်။

- တစ်ခါတစ်ခါ သားခာတ်ပုံ ရင်မှာကပ်
  မကြာမကြာ မယားခာတ်ပုံ ရင်မှာအပ်ပြီး
  မွေးရပ်ကို ရော်ကာယမ်း
  လွမ်းနေပြီလားညယ်။

- ပျော်ရာမှာ မနေ
တော်ရာမှာ နေရမတဲ့
ဘဝ ပကတိ ဒေသနာ
'ဆရာ့အသိ' စေတနာမို့
ဝေဒနာ ရင်မှာမတွေးပါပဲ
ဖြေစရာ အလင်္ကာတေးရယ်နဲ့
ပညာရေးပွင့်သစ်ဆင်
သင်ကာပေး မြင့်လှစ်တင်ပါရှော့
ပင်ပန်းသမျှ ခဏဖယ်
အလှခြယ် ရေကြည်လောင်း။

- ဥယျာဉ်မှူးဆရာ
ရှုမြင်ဦး ကဗျာပါကွဲ့
သည်မြေမှာ နောင်မျှော်မှန်း
စည်ဝေဖြာ တောင်ပေါ်ပန်းရယ်တို့
ပွင့်လန်းအခိုင်ခိုင်ပေါ့
တလှိုင်လှိုင် ရနံ့မွှေးပေလိမ့်
သည်အတွေး သည်လိုဖြေလို့
မင်းအခြေ မင်းကျေနပ်ပါတော့
ဝေးတစ်မြေ တောင်ပေါ်ရပ်ဆီက
မြတ်ဆရာ သည်ဘွဲ့ထူးကိုဖြင့်
(သူငယ်ချင်းရယ်)
ဦးညွှတ်ပါကြောင်း။ ။

(နာဂတောင်တန်းရောက် သူငယ်ချင်းကဗျာဆရာသို့)

❖ ❖ ❖ ❖

apwem

ကိုယ့်စကားကြောင့်
နားမှာရှင်ချို၊ သူနှစ်လိုသော်
ကိုယ်လည်းရွှင်ပျ၊ ကြည်နူးရ။

ကိုယ့်စကားကြောင့်
သူ့နားခံခက်၊ မနှစ်သက်သော်
စိတ်ပျက်ကိုယ့်မှာ၊ လွန်အားနာသည်
နှုတ်လျှာဆွံ့အ၊ ထိုခဏ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

!ul[duav;wpfxif

ခွေးကလေး ပုတုတု
ဝုဝုဝု သူ့အသံ။
ကိုယ့်အနား သူလာ၍
တိုးဝှေ့နေပြန်။
သူလေးက တိရစ္ဆာန်
ဟိတ်ဟန်ရယ် မရှိ။
ခြံထဲမှာ ဆော့ကစား
စားဖို့သာသိ။

ခွေးကလေး ဝုတ်ဝုတ်ဝုတ်
မိုးချုပ်တော့ သူ့ဟောင်သံ။
ခြံနားလာ ဘယ်သူရပ်
အကပ်မခံ။

သူ့သတ္တိ အားမာန်
မြင်ပြန်ရ ပီတိ။
သံယောဇဉ် ချည်နှောင်တည်း
မြဲခဲ့ပါ၏။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

lurm

ကံတရားလျှင်
ဆန်းပြားထွေလာ၊ မှော်ဆရာတည့်
ကြင်နာသည်လည်း ရှိတတ်၏။

ကံတရားလျှင်
လှည့်ဖျားလျှပ်ပြက်၊ ပဥ္စလက်တည့်
ရက်စက်သည်လည်း ရှိတတ်၏။

ကံတရားနှင့်၊ အလွမ်းသင့်သော်
ပြုံးခွင့်ပျော်နေ့၊ မော်သ၍တို့
မြွေ့ချမ်းရွှင်ပျ၊ ဘဝင်ကျ၏။

ကံတရားလျှင်
အကြင်နာပျက်၊ အမျက်စောင်မာန်
ခက်ထန်မောင်းတင်၊ ဂြိုလ်ဆိုးဝင်သော်
လျောင်နိမိတ် စပြီတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t &yfrnf

- ကျောင်းရိပ်ကန်ရိပ်၊ တရားရိပ်
  စိတ်အေးကြည်မြ၊ ချမ်းသာစွ . . .။

- မိရိပ်ဖရိပ်၊ ဆရာရိပ်
  စိတ်လက်ချမ်းမြ၊ ငြိမ်းအေးလှ . . .။

- ပင်ကုက္ကိုရိပ်၊ သောင်ညိုရိပ်
  ချွေးသိပ်ရှင်ပျ၊ ကြည်လင်မြ . . .။

- တရားမဲ့စွာ၊ မှားခဲ့ငါ
  ကာလအတိတ်၊ ထိုအရိပ်
  စိတ်ထဲမြွေဆူ၊ ငွေ့ငွေ့အူ
  ပူလောင်ပေစွ၊ ပူပေစွ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t wGalu

- ပွင့်ခြောက်နွမ်းတို့
  လမ်းဘေးမှိုက်ပုံ၊ သက်တမ်းကုန်သော်
  ကြုံမြဲဖြစ်စဉ်၊ နိမိတ်တင်၏
  ရင်မှပင့်သက်၊ မလှုပ်ရှက်ခဲ့။

- ရော်ရွက်ကြွေတို့
  မြေထက်မှောက်လှန်၊ ချုပ်ငြိမ်းပြန်သော်
  သံဝေတစ်စ၊ ပွားရှုရ၏
  ရင်မှငြိလိုက်၊ မထိခိုက်ခဲ့။

- သည်နေ့မနက်၊ ဟိုဘက်ခြံတွင်း
  အိမ်ခေါင်းရင်းမှ၊ သီးကင်းပွတ်ခိုင်
  ရွက်မြိုင်ဖားလျား၊ ပင်စည်ကားနှင့်
  ထွားသန်ဖွံ့ရှင်၊ ငှက်ပျောပင်လျှင်

မြေပြင်ခေါင်းစိုက်၊ စောင်းငိုက်ဇက်ကျိုး
ငိုးငေါက်မြစ်လန်
လေပြင်းဒဏ်သင့်၊ လဲပြိုလွင့်သော်
ပင့်သက်တစ်ရှိုက်၊ ရင်လှိုက်လှိုက်နှင့်
ထိခိုက်ကြေကွဲ မိတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aw;oDcsif(4)

ငှက်ကလေးအသင်။
အုန်းမောင်းသံ မှန်မှန်ခေါက်တဲ့
ကျောင်းကြီးအို ဟိုအနောက်ကို
ရောက်ခဲ့ပါလျှင်။
သင့်တေးသံလွင်လွင်
နားဝင်မှာကြည်နူး။
မြတ်မထေရ် တွေတွေရပ်
ရှုမှတ်လိမ့်ဦး။

ငှက်ကလေးအသင်။
ထန်းညီနောင် ဟိုခေါင်ဖျားမှာ
နားခဲ့ပါလျှင်။
သင့်တေးသံလွင်လွင်
နားဝင်မှာ ချိုအေး။

ထန်းတက်သူ လူညိုကြော့
ပြုံးမော့မယ်လေး။

၏ ငှက်ကလေးအသင်။
ကွင်းပြင်ကျယ် လယ်အနှံ့
ခြေဆန့်ခဲ့လျှင်။
သင့်တေးသံလွင်လွင်
နားဝင်မှာ ချိုမြ။
ထွန်ရေးငင် လူညိုထွား
အားတက်မယ်ပ။

၏ ငှက်ကလေးအသင်။
ရေခပ်ချိန် ဆည်းဆာလမ်း
ပျံသန်းခဲ့လျှင်။
သင့်တေးသံ လွင်လွင်
နားဝင်မှာ ချိုနွဲ့။

ရေခပ်သူ ဖြူပြာညက်
ရက်လိမ့်မယ်ကွဲ့။

၏ ငှက်ကလေးအသင်။
အေးချိုချို တေးဆိုငှလို့
လှခဲ့ပြီပင်။
လောကကို အလှဆင်
တင်ပါရဲ့ ကျေးစူး။
တောင်ပံကို ဘယ်ညာခတ်ကာပ
ဘယ်အရပ် ဘယ်ဆီပျံတော့
ထံတျာ သံသာအေးရယ်နဲ့
တေးဆက်ကာ ဟိုသည်ကူးပါလို့
ကျူးရင့်လေဦး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t y,Hpyf Gyidf wlq if

- ကိုယ်ကပြုံး၍
နှလုံးစိတ်ဝမ်း၊ သူမွေ့ချမ်းကာ
ပြုံးပန်းတစ်ဖန်၊ သူတုံ့ပြန်သော်
အမှန်ကိုယ့်မှာ၊ စိတ်ချမ်းသာ၏။

- ကိုယ်ကပြုံးလည်း
ညှိုးချုံးမူရာ၊ မရွှင်ပါပဲ
သူ့မှာငေးငိုင်၊ မပြုံးနိုင်သော်
မှိုင်တွေကိုယ်လည်း၊ နေခက်ခဲခဲ့။

- သူလည်းအပြုံး၊ ကိုယ်လည်းပြုံး၍
အပြုံးနှစ်ပွင့်၊ ပြိုင်တူဆင့်မှ
မြူးဝင့်ပိုင်ပိုင်၊ ထူးတင့်လှိုင်ကာ
တစ်ခိုင်လုံးရွှေ၊ အလှဝေ
နေခြင်းချို့မြ၊ ထိုဘဝ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

jrpfwvpf ifeSYv rifi ,f

- လမင်းကြီး ထိန်ထိန်သာ
မြင်မြင်ရာ ရွှန်းမြ။
ရွှေရည်ငွေရည်ဆမ်း
ကမ်းမဲ့အလှ။

- သဲသောင်ခုံ ငွေရည်ဖျန်း
အံ့မခန်း တစ်မျှော်တစ်ခေါ်
လှမ်းကြည့်ပါသော်။
ကမ်းစပ်မှာ တစ်ကိုယ်တော်
ဖော်မပါ လှေကလေး။
ချည်တိုင်မှာ တစ်မေးမှိတ်
အိပ်စက်နေသေး။

- လမင်းငယ် ရေသောက်ဆင်း
မှုံးမြစ်တွင်း သူ့မျက်နှာ
ဝင်းလဲ့လဲ့ဖြာ။

လေညှင်းနဲ့ ခြေရာ
ရေလွှာမှာ လှိုင်းရိပ်ပြေး။
လမင်းငယ် ခိုကာစီး။
ညည်းပါဘုလေး။

လမင်းငယ် သူမှီနဲ့
လှုပ်လီလဲ့ ကယုကယင်
ချစ်ခွန်းတုံ့တင်။
မှူးမြစ်ရဲ့ ရင်ခွင်
အကြင်နာ ချိုနဲ့။
မိုးသောက်ချိန် နေခြည်ရဲ့မှ
ခွဲကြမယ်တဲ့။

မှူးမြစ်နဲ့ လမင်းပြာ
ဆုံလာတဲ့ သည်တစ်ည။
အလင်္ကာ ပွင့်သစ်ဦး
ဖူးခဲ့ပြီပ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

u r,frbUt wå

ငါကလည်းငါ
ငါကလွဲလျှင်၊ ထိမထင်။
သူကလည်းသူ
သူမှသူသာ၊ အခရာ။

ငါ့ပရိယာယ်၊ ငါခြယ်လှယ်၍
ဘယ်ကမ်းဆိုက်ဆိုက်။
သူ့ဗျူဟာထုံး၊ သူကျင့်သုံး၍
ဘယ်ကုန်းရောက်ရောက်။

တစ်လှေတည်းစီး၊ ခရီးတူတူ
ငါနှင့်သူလျှင်
အယူအဆ၊ မတူကြသော်
လောကပင်လယ်၊ ရေပြင်ကျယ်မှာ
ဘယ်ပုံခရီး ရောက်မည်နည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

iSfkdf

ငှက်ကလေးတစ်ကောင်။
သိုက်မြုံကို စုံကန့်ထွက်
မိုက်ဖက်ရန်စောင်။
နှုတ်သီးက တထောင်ထောင်
အာခေါင်က နီစွေး။

မုန်တိုင်းကိုအာခံ
ဖွတ်တိုးကာ သူပျံတော့
လေဆန်မှာ တောင်ပံမဝင့်နိုင်ဘု
လွင့်ထွက်အဝေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

twåvgdfym

ကိုယ်ဖောက်သည့်လမ်း
ဖြောင့်တန်းမပြေ၊ ကောက်ကွေ့ချေမှ . . .။

ကိုယ်ပျိုးသည့်ပန်း
ထုံလန်းမဝေ၊ မမွှေးလေမှ . . .။

ကိုယ်ချိုးသည့်စမ်း
အနွမ်းမပြေ၊ ခန်းခြောက်နေမှ . . .။

ကိုယ့်ဝန်းကျင်ရိပ်၊ နယ်နိမိတ်ကို
စိတ်ခုမဲ့ရွှံ့၊ အပြစ်ဖွဲ့ရင်း
ကဲ့ရဲ့မဆုံး ရှိပြန်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

av;q ,f

သက်နှစ်ဆယ် အရွယ်နုချိန်မှာ
ပြက်ရယ်ရယ် ဘယ်မမှုပါဘု
ငယ်သူ့မာန် စံအထုတွေနဲ့
အန်တုခဲ့ ဟန်ချီချီ။

ရေအဆန် ဂယက်လှိုင်းတွေနဲ့
လေထန်ထန် အဖျက်ဝိုင်းစေတော့
မာန်ရိုင်းကို အလံတင်လို့
ဆံတစ်မျှင် ဘယ်မတွန့်ပါဘု
ဝံ့စားကာ ရင်ဆိုင်ရန်းမယ်ပ
ကြုံးဝါးခဲ့သည်။

ခက်စဖွယ် မာန်မကြွနိုင်ဘု
သက်နှစ်ဆယ် နှစ်ပြန် ကျချိန်မတော့
ကြံသမျှ မှိန်ပြယ်ပြယ်နဲ့
တိမ်သဖွယ် ခြေရာပျောက်ခဲ့ပေါ့

ကယောက်ကယက်နဲ့ ချာချာလည်
ကပျာကသီကွဲ့ သရုပ်မပီဘြား
သြော်. . . ဘာမထီရယ်တဲ့ မဟုတ်ပြီလား။

ရတက်မြေးတွယ်လိမ်
သက်လေးဆယ် အရွယ်မှိန်ရော့သလော့
ဟိုတစ်ချိန် ငယ်ဂုဏ်တင့်သည်သို့
ချိုဝင့်ကာ ရန်တစောင်စောင်နဲ့
မာန်ထောင်ကာ 'ငါ'မဆိုဝံ့ပြီပ
ပျိုလွင်လွင် ဟိုစဉ်ရက်တွေက
ရွှေအိပ်မက် ရွှေကဗျာတို့
မရေရာ ကြွေကာလျော့ခဲ့ပေါ့
လောကဓံ ကံအမူရယ်လို့
သဘောမှန် အန်မတုသာဘု
(ကျွန်တော်ရဲ့)
ဒုတိယတရား။ ။

(၁၇-၃-၁၉၉၇ အသက် ၄၀ ပြည့်နေ့သို့)

❖ ❖ ❖ ❖

rkbm;wapä

ဓားတစ်လက်နှင့်
မြက်ရှင်းချုံခုတ်၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
အားစိုက်ခွန်စိုက်၊ ချွေးပြိုက်စီးကျ
ပင်ပန်းလှလည်း
ခဏနားနေ၊ အမောပြေ၏။

မုသားမီးခဲ၊ ရင်မှာဆွဲလျက်
အမြဲတစေ၊ လိမ်ညာနေရ
ပင်ပန်းလှသည်
ဘဝအမော မပြေနိုင်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

&efbrl , pfacrtefypf

နွံတကာ့နွံ။
မူးယစ်ဆို ထိုရမွှက်
စိမ့်အိုင်ဗွက်ညွှန်။
ရုန်းမထွက် တစ်သက်ကျွံ
လွန်ခါမှ စုံးစုံးမြုပ်။
မူးယစ်နွံ သည်လက်မည်း
ဆွဲနှစ်လို့စုပ်။

ကျွန်တကာ့ကျွန်။
မူးယစ်ဆို ထိုအရှိင်း
စေခိုင်းလို့ညွှန်။
နှောင်ကြိုးနဲ့ မျက်ရည်သွန်
အဆုံးစွန် ငုံ့လျှိုး။
သူ့အာဏာ ဖဝါးအောက်
ဒူးထောက် ဇက်ကျိုး။

ရွှံ့တကာ့ရွှံ့။
မူးယစ်ဆို ထိုစကား
ခါးသက်လို့ မွှန်။
မကူးမယှက်စေနဲ့
ဘီလူးထက် အစွယ်ချွန်
စွန်ရဲထက် သားစားကြူး။
အကိုင်းအငုတ်မကျန်
ပိုင်းခုတ်လှန် ပယ်ကာရှင်းပါလို့
စိတ်ချင်းညီ လက်ချင်းဆက်
တိုက်ဖျက်ကြဦး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t uifrb m;

လေထဲပစ်ခွင်း၊ မြားတစ်စင်းနှယ်
မာန်ပြင်းရိုက်ချုန်း၊ ဖွေ့လက်ရုံးတည့်။

ရေထဲထိုးနှက်၊ မိုန်းတစ်လက်နှယ်
ထက်မြက်မာန်နှိုး၊ ဖေယုံကိုး၏။

အမိဝမ်းမှ
လောကတံခါး၊ ကျော်လွှားနင်းလျှောက်
လာခဲ့ရောက်ပြီ
တစ်ယောက်လူသား၊ ‘အဖေ့သား’ဟု
ကြုံးဝါးပွဲတင် မဆုံးတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

c&;aDzmf

သမီးတို့အမေ။
နေပူလျှင် ရေယူလှမ်းလို့
ကမ်းကြိုတတ်ပေ။
သနပ်ခါး မွှန်ပြေပြေ
ထုံဝေဝေ ပျံ့အေး။
မွေ့ရှင်စွာ စကားမျှင် လှစ်လေတော့
ဖေ့ရင်မှာ အားအင် အသစ်တွေနဲ့
စွဲချစ်ရသေး။

အပြုံးနွဲ့ တဝေဝေ။
မြင်ရသူ ရှုမငြီးတယ်
သမီးတို့အမေ။
မိန်းမတို့ကျေနွေ
စိန်ရွှေငွေ မမက်။
မေတ္တာမှာ သစ္စာနှင်းတယ်
ချစ်ခြင်းနှောင်လျှက်။

ခါတစ်ရံ တစ်ဆိတ်လောက်နဲ့
စိတ်ကောက်လို့ မှုန်တေတေ။
ပြုံယောင်ယောင် ညိုမှောင်မိုးနယ်
ညှိုး မျက်နှာဝေ။
သမီးတို့အမေ
စိတ်ပြေပါစေတော့။
အဖေ့မှာ ကဗျာမစပ်နိုင်ဘု
ဘွာခတ်ကာ ဖဝါးထပ်ပါလို့
အနားကပ်ကာချော့။

သမီးတို့အမေ
အဖေရဲ့ ချစ်ဇနီး။
ဖော်အမွန် ဆွေတစ်သက်ပေမို့
သွေမကွက် မငြူစူဘု
အတူတူ အေးမယ့်ခရီးမှာ
တေးဖွဲ့လို့ ညည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

yxrwh|acufbH

ဇရာနိမိတ်
ခတ်နိုပ်အပ်နှံ၊ တပ်လှန့်သံလား
ဆံဖြူတစ်ပင်
စတင်မြင်တွေ့၊ ရသည့်နေ့က။

ဇရာနိဒါန်း
ခြေလှမ်းထိခေါက်၊ ရောက်လာခဲ့ထင့်
မဲ့ခြောက်တစ်စက်၊ မျက်နှာထက်မှာ
ပြက်ထင်မမေ့၊ မြင်သည့်နေ့က။

ထိုနေ့၌ပင်၊ ထိုချိန်ထင်၏
ပျိုလွင်ငယ်နု၊ ဝင့်ဝါမှုဖြင့်
အန်တုမာန်ကြွ
မာနခေါင်ကြူး၊ အတ္တဆူးတို့
ညွတ်နူးပြေလျော့ ပျော့ခဲ့တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tar

ငိုချင်တယ်အမေ။
သားစိတ်မှာ ချည်ခင်ထွေးလို
မွေးရှုပ်လို့နေ။
ဖြေပေမဲ့ မပြေ
ခါတစ်လေ ငိုချင်မိ။
အမေ့ကို ရော်ကာယမ်း
နွမ်းတယ်ယိယိ။

ငိုချင်တယ်အမေ။
သားရင်မှာ အပူလှိုင်းနဲ့
မုန်တိုင်းလိုမွှေ။
ချေပေမဲ့ မကြေ
ခါတစ်လေ ငိုချင်မိ။
အမေ့ကို ရော်ကာယမ်း
လွမ်းတအိအိ။

ငိုချင်တယ်အမေ။
သားရင်မှာ ဒဏ်ရာရ
သောကတွေဝေ။
ခြွေပေမဲ့ မကြွေ
ခါတစ်လေ ငိုချင်မိ။
အမေ့ကို ရော်ကာယမ်း
တမ်းတချီချီ။

လောကခံ လှိုင်းအပုတ်
မြုပ်တစ်လှည့် ပေါ်တစ်ခါ။
ဗေဒါပျံ့ အံကိုခဲသို့
ရဲခဲ့ရပါ။
ဒါပေမဲ့ အမေ့သားမှာ
ခါတစ်ခါ ငိုချင်တော့။
အမေ့ကို ရော်ကာယမ်း
မှန်းလို့ကန်တော့။

အိပ်မက်ထဲ အမေလာ
အနားမှာ အသာချော့။
သားမောင်မှာ မျက်ရည်စမ်းနဲ့
ပန်းစိတ်ပြေလျော့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

vGI&yfq nfqm

ဆည်းဆာငှက်သည်၊ နေဝန်းနီကို
ကိုက်ချီပျံပြေး၊ ဝေးဝေးဝေးခဲ့
မှေးတင်တောင်စွန်း နားလေပြီ။

ဟိုခပ်ဝေးဝေး၊ လှိုင်းတွန့်ပြေးလျက်
ရွှေရေးလွန့်သွယ်၊ မူးမြစ်လယ်မှ
လှေငယ်ကုတို့၊ ကြိုးအပို့လည်း
ကမ်းသို့ကပ်ချိန် နီးလေပြီ။

ဟဲ့သံငေါက်သံ၊ ဆူဆူညံလျက်
ခြံဝမောင်းသွင်း၊ နွားတစ်သင်းလည်း
တိုးရင်းဝှေ့ရင်း၊ တစ်ရွေ့ချင်းလျှင်
အတင်းလုယက်၊ ခြေမသွက်တော့
တစ်ရက်နားချိန် နီးလေပြီ။

အိပ်တန်းအပြန်၊ စီစီညံလျက်
တောင်ပံရုတ်ရုတ်၊ ဆက်ရက်အုပ်လည်း
တိုးဆုတ်ရှုရှု၊ နေရာရ၍
တစ်ညအိပ်ချိန် နီးလေပြီ။

ထိုသောအချိန်
အိမ်တံစက်မြိတ်၊ ဆည်းဆာရိပ်၌
စိတ်အေးလက်အေး၊ မျှော်ကာငေးရင်း
တေးသံလိုလို၊ ဘာလိုလိုနှင့်
ညည်းဆိုတိုးတိုး၊ တိတ်တခိုးလျှင်
အဖိုးအိုအို၊ သူ့တစ်ကိုယ်
ဘာကိုရော်ရမ်း၊ ဘာကိုလွမ်း
မြည်တမ်းလေသည်၊ မသိပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rydEÆkdom r0f;Esif;umif

မင်းရွှတ်ရင် ကဗျာ
ငါဆိုတော့ ငိုချင်း။
ရင်နာနာ ငါငိုတုန်းမှာ
ပြုံးနိုင်တဲ့မင်း။

မိုးစက်လေး ကြွဆင်းလာ
မင်းမှာတော့ ပုလဲနှ။
မပျော်နိုင် ငါ့အတွက်တော့
မိုးမျက်ရည်ဥ။

မင်းအဖို့ လမင်းပြာ
ငါမှာတော့ နေဆယ်စင်း
မြင်သူ ရင်ဆူကျွမ်းအောင်
လွမ်းစိတ်နဲ့ ညဉ်း။

ငှက်တေးဖွဲ့ သံစာစာ
မင်းမှာတော့ ချိုသတဲ့။
ငါကြားယောင် လှောင်စကားပါလာ့
ခါးတမဲ့မဲ့။

မင်းဝန်းကျင် မင်းအလှနဲ့
မင်းဘဝ မင်းအလွှာ။
ပြုံးစရာ ဖော်လေ့နဲ့
ပျော်မွေ့သည်သာ။

သောကနဲ့ ဒဏ်ရာ
ငါ့မှာတော့ မချိန်း။
အလှပျော် ဖော်မမက်သာဘု
ချွေးစက်နဲ့ ရန်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

opH0rfbuluþd

- ပိုးစုန်းကြူးငယ်
  နေ့ခင်းလည်မှာ
  ရက်ရှယ်ကူးလူး
  ဝဲပျံမြူးသော်
  ချီးကျူးမည်သူ မပြုတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aw;oDS;f(5)

- ထွက်မပြေးပါနဲ့
  ငှက်ကလေး အလကာ်။
  သင့်နှုတ်ဖျား တေးသံ
  သင့်တောင်ပံ သံစဉ်နဲ့
  ဂန္ထဝင် ဟန်အနွဲ့
  သမွဇဉ် ဌာန်အလှည့်တွေက
  တသွဲ့သွဲ့ တသွင်သွင်
  တနွဲ့နွဲ့ တလွင်လွင်ပ
  ကိုယ့်ရင်မှာ အပင်ပျိုး
  နိုးခဲ့သည်သာ။

- အရိပ်တကြည့်ကြည့်
  ပီတိအခါခါ
  သံသာသာ ဆိုမြည်ကျူး
  ပျံတစ်ခါ ဟိုသည်ကူးနေတော့

ကြည်နူးမိ ရင်မှာ
အလင်္ကာ ငှက်ကလေး။

တစ်ရက်တစ်မေ့းပင်
ငှက်ကလေး ကိုယ်မမြင်ရင်ဖြင့်
ဟိုအပင် ခိုဝင်အိပ်လေသလား
တထိတ်ထိတ် အမြန်ရှာရ
သံသာသာ ပြန်ကာကြားခါမှ
စကားဆိုနိုင်ပါရဲ့
တစ်နေရာ ဟိုအဝေးကိုဖြင့်
မကျေညာ သွေ့ခွာမပြေးလိုက်ပါနဲ့
(ငှက်ကလေးရယ်)
တွေးကြောက်မိသေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t½kdfac:oH

နွားဝင်ခွေးတိုး၊ ချုံနွယ်မိုးလျက်
စည်းရိုးခြံပျက်၊ စိမ့်ညွှန်ဗွက်နှင့်
ဟိုဘက်ခြံဝိုင်း၊ မြေအရိုင်း။

တစ်နေ့ကမူ
ပေါင်းထူတောထ၊ ထိုခြံဝသို့
ဓားမခါးထိုး၊ ကြမ်းပုဆိုးနှင့်
ဂုတ်ပိုးဖွာလုစ်၊ အင်္ကျီညစ်နှင့်
လူသစ်တစ်ယောက် ရောက်လာ၏။

ရောက်လျှင်မဆိုင်း၊ ခြံအရိုင်းကို
ခုတ်ပိုင်းရှင်းဖြတ်၊ တန့်မရပ်ချေ
ချွေးသပ်အားတင်း၊ ဓားတစ်စင်းနှင့်
ပျင်းစိတ်မပျိုး၊ ခွဲမာန်နိုးသည်
မိုးကြိုးချုပ်မှ သူပြန်၏။

နောက်တစ်နေ့လည်း၊ ရောက်၍သူလာ
လက်မှာပေါက်ပြား၊ နေမနားချေ
မြေသားညှိရင်း၊ မြက်ငုတ်ရှင်း၍
ကျင်းချိုင့်ကိုဖို့၊ ကုန်းမို့ကိုဖြေ
ချွေးစီးဝေသည်
ညနေစောင်းမှ သူပြန်ရ။

နောက်တစ်ရက်လည်း
ခြံယက်ဝါးကပ်၊ စည်းရိုးခတ်နှင့်
တိုင်မတ်နှောင်တုပ်၊ တကုတ်ကုတ်လျှင်
မိုးချုပ်လုနီး၊ သူမပြီး။

သည်တစ်နေ့သော်
ကြည်မွေ့စဖွယ်၊ တင့်တယ်ပေစွ
အလုပ်ဖို့နွေး၊ သူ့ခြံလေး။

စည်းရိုးခြံပျက်၊ ချုံပေါင်းယှက်လျက်
မြက်ထူနွယ်ဆိုင်း၊ မြေအရိုင်းမှ
ဆစ်ပိုင်းခုတ်ထွင်၊ ပြုပြင်စည်းခတ်
သပ်ရပ်ကြည်အေး၊ ခြံကလေးသို့
ချွေးနှင့်ရန်းကန်၊ မြေသစ်ဖန်ခဲ့
သူ့မာန်သူ့အား၊ စွမ်းပကားလျှင်
လေးစားဂုဏ်ယူ ဖွယ်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

au;v uf&ifcGif

ကျေးလက်ရဲ့ရင်ခွင်
အလင်္ကာ အလှ။
'ရိုးသားမှု' ဂုဏ်သတင်း
ပျံ့သင်းပေစွ။

ကျေးလက်ရဲ့ရင်ခွင်
အလင်္ကာနိမိတ်။
'ညီညွတ်မှု' တစ်လှေတည်း
စည်းလုံးတဲ့စိတ်။

ကျေးလက်ရဲ့ရင်ခွင်
အလင်္ကာတစ်ပွေ့။
'ငြိမ်းချမ်းမှု' သံစဉ်တေး
နွေးတဲ့ရင်ငွေ့။

ကျေးလက်ရဲ့ရင်ခွင်
အစဉ်သာ ခိုဝင်နွဲ့။
သည်ရွာမြေ သည်အရိပ်
ချွေးသိပ်ချင်ရဲ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

r0fajzmifwpfcku mif;

- တို့ဟန့်တားလည်း
  သူသွားမည်မှာ၊ သေအချာ။
- တို့တောင်းပန်လည်း
  ဧကန်ဒိဋ္ဌ၊ တားမရ။
- တို့ဖျောင်းဖျလည်း
  မရတွင်တွင်၊ သွားဖို့ပြင်။
- သူ့ခရီးလမ်း၊ သူပြဋ္ဌာန်း၏
  ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ၊ ဒုက္ခရှာ၍
  ဘာကြောင့်သူ့အား၊ ထွက်မသွားဖို့
  တားဆီးနေကြ ပါမည်နည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

uAsmvmaomvrf;

- ကြည့်တတ်ရင် ကဗျာ။
  အကြင်နာ ရင်မှာထွေးတော့
  အေးမြသည်သာ။
  ဘဝရဲ့ အလင်္ကာ
  အစဉ်သာ ဆင်မြန်း။
  အလှတွင် အယဉ်ဆင့်
  ပွင့်မယ့် သည်ပန်း။
- မြင်တတ်ရင် ကဗျာ။
  နှင်းမေတ္တာ ရေစင်ဖျန်းတော့
  ချမ်းမြသည်သာ။
  ဘဝရဲ့ ဆင်တန်ဆာ
  ရင်မှာတဲ့ တွယ်ငြိ။
  ချစ်လိပ်ပြာ ဝတ်မှုန်ကူးတော့
  ဖူးမယ့်ပီတိ။

တွေးတတ်ရင် ကဗျာ။
စေတနာ လေပြည်ညှင်းတော့
သင်းပျံ့သည်သာ
ဘဝရဲ့ ဝက်ပါ
ခုံမင်စွာ ပျော်မွေ့။
လက်နှစ်သွယ် ယှက်နွယ်တွေးတော့
နွေးမယ့်ရင်ငွေ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

axmifaxmifaxmifaxmifypfvkdaxmif

ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်၊ ကြိုးမရှုပ်ဘူး
ငုတ်တုပ်မတ်မတ်၊ ရပ်မြဲရပ်သတဲ့။

ဘယ်လိုလှဲလှဲ၊ သူမလဲဘူး
အမြဲထောင်ထောင်၊ သရုပ်ဆောင်သတဲ့။

ရှေ့ကျွမ်းနောက်ကျွမ်း၊ ဘယ်လိုစမ်းလည်း
ကျွမ်းသန္တာလန်
သူပန်းပန်မြဲ၊ ဘယ်မလဲတဲ့။

ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်၊ အရုပ်ပီပီ
ဘီရိုထဲမှာ၊ မနေပါပဲ
မာနဆိပ်တက်၊ လမ်းပေါ်ထွက်သော် . . .။

ပစ်လိုက်တိုင်းထောင်၊ အို အမောင်
‘ထောင်ထောင်ထောင်ထောင်၊ ပစ်တိုင်းထောင်’ဟု

ယောင်တိယောင်ချာ၊ မဝင့်ဝါနှင့်
ဟိုမှာမိုးမည်း၊ ရှာသွန်းကြဲပြီ
ရွဲရွဲနစ်စို၊ သင့်ရဲ့ကိုယ်
ယိုရွဲရိမ္မ၊ စက္ကူစ
ကွာကျဆေးစက်၊ ဖွာလန်ထွက်
ကြွက်စုတ်ပမာ၊ ကျည်းတန်စွာ
သွားပါလေဦး အမှိုက်ပုံး။ ။

aEGvdyfm

နွေအပူ
ခြွေယူမယ့်တေး။
ဥသြငယ် ညိုပြာနဲ့
လွမ်းဖွယ် သီကြွေး။

နွေအရှိန်
ခြွေနိမ်လို့အေး။
နွေတမာ ထနောင်းရိပ်
ချွေးသိပ် လှည့်လေး။

နွေအစွယ်
ခြွေဖယ်လို့ပေး။
ပိတောက်ဝါ လေအညှင်း
သင်းပျံ့ပျံ့မွှေး။

- နွေအခါ နွေအလိုက်
နွေစရိုက် နွေတစ်ရာ။
နွေသံစဉ် နွေကကြိုး
နိုးရသည်သာ။
နွေအလှ နွေကဗျာ
နွေပဝါ နော့ဃမ်း။
နွေလိပ်ပြာ တောင်ပံခတ်တော့
မရပ်စတမ်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

qkwmif

- ငါမနေရ၊ ငါသေမှမူ
လွမ်းတဆိုမြည်၊ စီးမျက်ရည်နှင့်
ပြန်လည်တသ၊ နမြောကြလည်း
ငါ့မှာမသိ နိုင်တော့ပြီ။

- ငါမရှိမှ၊ မသိမှမူ
အမျှဝေကမ်း၊ မျက်ရည်စမ်းနှင့်
ရည်မှန်းရွယ်ကာ၊ လှူဒါန်းပါလည်း
ငါ့မှာသာခု မခေါ်နိုင်ပြီ။

- ငါမသေခင်၊ ငါနေချင်၏
ကြည်စင်ရွှန်းထိန်၊ ချမ်းမြေ့အိမ်နှင့်
ချိုမြိန်အေးမြ၊ ထိုဘဝ
ငါ့အားဝေမျှ၊ ပေးပါကြ
ရင်မှတောင့်တ၊ ထိုဆန္ဒ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

½kao;yG

ကြိုးဆိုင်းသွယ်ရှုပ်၊ ရုပ်သေးရုပ်
ခြေလှုပ်လက်လှုပ် ခေါင်းလှုပ်လှုပ်။

တလှုပ်လှုပ်နဲ့ သူ့ခမျာ
ကရ ခုန်ရရှာ။

ကြိုးဆွဲရာ သူ့ကကြိုး
ကပြ အမျိုးမျိုး။

အစိုးမရ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ရုပ်သေးရုပ် ထိုထို။

မလိုတဲ့ချိန် အဆုံးသတ်
အရုပ်ကြိုးပြတ် တစ်ခန်းရပ်။ ။

avSpf;DESo&;Donf

ဟိုမှာဘက်ကမ်း၊ မျှော်ကာမှန်းလည်း
စမ်းတားစမ်းတီ၊ မှုန်ဝေသီလျက်
ပီပီသသ၊ မမြင်ရ။

နောက်ဆီလည်ငဲ့၊ စောင်းကြည့်လှည့်လည်း
ခွာခဲ့သည့်ကမ်း၊ ဝေးကွာလှမ်းလျက်
ရော်ရမ်းမထင်၊ မှန်းမမြင်။

ခရီးမြစ်လယ်၊ ကုတို့ငယ်ဖြင့်
ဘယ်ဝယ်ဆိပ်ကမ်း၊ မသိစွမ်းပြီ
မှန်းဆမထောက်၊ လမ်းစပျောက်လျက်
တစ်ယောက်သောငါ၊ တုန်လှုပ်စွာ
ဟိုမှာနေလုံး ကွယ်တော့မည်။ ။

jrif;Epfaumif;Sfvkwpf ,muf

တစ်ကောင်သောမြင်း၊ သူ့အဆင်းက
နှင်းနှယ်ဖြူဆွတ်၊ မြင်းဖောင်းဝတ်။

တစ်ကောင်မှာမူ၊ ဆင်းမတူချေ
မဟူရာရောင်၊ မြင်းနက်မှောင်။

နှစ်ကောင်သောမြင်း၊ တစ်လှည့်ချင်းလျှင်
စီးနင်းမပျက်၊ ခရီးဆက်ခဲ့
ရက်လနှစ်များ၊ ကာလလျားလည်း
ဘယ်နားရွေးသိပ်၊ တစ်မေးမိုတ်၍
အိပ်စက်ရမည်၊ မသိပြီ။

❖ ❖ ❖ ❖

em;c&l&m

သောကခြေရာ၊ ဝေဒနာတို့
ရင်မှာလှုပ်လှုပ်၊ လှိုင်းသို့ပုတ်တိုင်း . .။

ဒေါသခြေရာ၊ ဝေဒနာတို့
ရင်မှာညီးဆူ၊ မီးလိုပူတိုင်း . .။

အလွမ်းခြေရာ၊ ဝေဒနာတို့
ရင်မှာငွေ့ငွေ့၊ နှင်းသို့ဝေ့တိုင်း . .။

ကဗျာ့ရင်ခွင်၊ မှေးစက်ဝင်သော်
ကြည်စင်လဲ့ထိန်၊ လှိုင်းတို့ငြိမ်၍
အရှိန်ပြေပျော့၊ မီးတို့လျော့ကာ
ပေါ့ပါးရွှင်ရွှင်၊ နှင်းတို့စင်လျက်
ရင်၌အမော၊ လွင့်ကြွေမျောသည်
ချစ်သောကဗျာ၊ ကျေးဇူးပါ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖